

NHỮNG BÀI THƠ CHO SÀI GÒN

Lưu Nguyễn Từ Thức

Chào Nỗi Nhớ

Cửa phi cơ mở toang nỗi nhớ
Đưa tôi về lại chốn thân thương
Trời quê hương nắng vàng rực rỡ
Chim líu lo giữa trời mây vương.

Đường quanh co dập diu xe cộ
Tiếng còi xe mừng đón tôi về
Nắng trưa hè quanh tôi nhảy múa
Lòng tôi nghe ấm áp tình quê.

Chào Sài Gòn và chào nỗi nhớ
Chào người em đợi xe bên đường
Em có biết hồn tôi rộn rã
Được nhìn lại bầu trời yêu thương.

Muốn tung rải nhớ thương chất chứa
Khắp nẻo đường tôi đã đi qua
Muốn ôm cả Sài Gòn yêu dấu
Có ai người hiểu thấu lòng ta?

Đêm quán trọ nhìn qua cửa sổ
Trời Sài Gòn lấp lánh đèn màu
Hình bóng cũ ngập tràn tim nhỏ
Những người xưa giờ ở nơi đâu?

Tiếng hát ai nhẹ đưa trong gió
Hồn già nua nặng trĩu niềm riêng
Sài Gòn xưa chìm vào quên lãng
Cười chưa bura đã nhuộm muện phiền.

Chào Sài Gòn ngày vui tái hợp
Rượu chưa say mà trăng đã tàn
Giờ hội ngộ sao mà quá ngắn
Nụ cười vui xếp vào hành trang.

Thành phố xưa một lần gặp lại
Vui rộn ràng lẫn buồn chứa chan
Ngày tháng cũ ân tình chất ngất
Chào Sài Gòn nỗi buồn riêng mang.

2003

Mưa Houston Nhớ Mưa Sài Gòn

Trời Houston mưa buồn lê thê
Nước mênh mông nước ngập đường về
Gió từng cơn thổi hồn lạnh giá
Nỗi niềm riêng trĩu nặng tình quê.

Mưa Houston nhớ mưa Sài Gòn
Thành phố xưa mưa nhớ mưa thương
Đời cô lữ dậm trường mưa lũ
Mưa quê nhà hồn mãi còn vương.

Mưa Houston gió cuồng mây loạn
Dai dẳng đêm ngày chẳng ánh dương.
Mưa Sài Gòn giăng giăng trong nắng
Nụ cười ai rực sáng hiên trường.

Mưa Sài Gòn trú mưa hàng hiên
Bàn tay ai che vành nón nghiêng
Tà áo bay giọt mưa vung vãi
Nhớ làm sao vóc dáng điệu hiền.

Mưa Sài Gòn giọt vắn giọt dài
Khiến giai nhân lỡ hẹn cùng ai
Bên đường vắng mình ai đứng đợi
Mưa vô tình thấm ướt vai gầy.

Mưa Sài Gòn quán cà phê vắng
Nhìn người qua trong khói thuốc cay
Điệu trầm buồn giọng ca thương nữ
Thương đời trai chiến đấu miệt mài.

Mưa Sài Gòn mái tôn lộp bộp
Điệu nhạc sầu thao thức canh thâu
Mưa xót xa lòng người chinh phụ
Mưa võ vàng ánh sáng hỏa châu.

Mưa Sài Gòn còn thương còn nhớ
Mưa Houston chẳng đợi chẳng chờ
Mưa ơi cho đến bao giờ
Ta tìm lại được trời thơ thuở nào?

Sài Gòn Trong Tôi

Saigon trong tôi, nắng vàng mưa vội
Cây cao bóng cả, góc phố thân thương.
Saigon trong tôi, người tình muôn thuở
Kỷ niệm ghi trên từng bảng tên đường.

Saigon dễ thương tóc vương màu nắng
Tà áo ai bay trắng Nguyễn Bình Khiêm
Trồng cây si, bao chàng thành thi sĩ
Đón em về, Thanh Giản đợi khách tình.

Saigon dập dìu những chiều thứ bảy
Nguyễn Huệ, Lê Lợi dạo phố cùng ai
Ly kem ngọt lịm đôi môi mộng đỏ
Mắt mơ màng mộng tưởng chuyện tương lai

Saigon hẹn hò Nhà bè, Xa lộ
Tao đàn, Sở thú tình sử khắc ghi
Rạp xi nê ta tìm nơi tâm sự
Xem xong hai đĩa chẳng biết phim gì.

Saigon lễ hội, chùa chiền đông đúc
Lăng Ông, Quốc tự nghi ngút khói nhang
Trước Phật đài, thành tâm lời khẩn vái
Cầu cho ngày mai cuộc sống có chàng.

Saigon chấp chùng dinh cơ, cao ốc
Đường Duy Tân rợp mát mối tình đầu
Chuông giáo đường ngân nga câu nguyện ước
Còn in sâu trên thánh giá nhiệm màu

Saigon rộn rã ngựa xe xuôi ngược
Đường Tự Do đếm những dấu chân quen
Bến Bạch đằng, dập dìu đò lướt sóng
Tàu buồm neo thương nhớ ánh hải đăng.

Saigon vội vã chàng trai Thủ đức
Phép cuối tuần sao quá ngắn em ơi!
Đường Saigon dù có mưa hay nắng
Ta vẫn cho nhau tha thiết làn môi.

Saigon đam mê điệu ca hoan lạc
Đêm Màu Hồng, rực sáng ánh đèn màu
Tiếng đại bác vọng về hòa tiếng nhạc
Giọng ca Khánh Hà nức nở niềm đau.

Saigon giới nghiêm phố phường quạnh vắng
Xóm nghèo cơ mình chó sủa canh đầu
Tiếng súng xa trấn trở lòng cô phụ
Saigon u buồn ánh mắt hỏa châu.

Saigon chiến tranh, súng vang ngày Tết
Lửa gian manh thiêu đốt ngày linh thiêng

Bao thị thành loang máu quân gian ác
Dân Nam kiêu hùng chặn lũ cuồng điên.

Saigon thán tư, ngập tràn hận tui
Xích tắng thù cày nát da thịt người
Lệ tuôn rơi, dân thành đờ đực tử
Lìa xa người, hồn đau đớn không nguôi.

Saigon mất tên, ngàn năm tiếc nuối
Saigon lừng danh, hãnh diện dân mình
Ngọc Phương Đông, ba trăm năm sáng chói
Lịch sử mù lòa, sao nở tội tình!

Saigon ơi, dù thay tên đổi họ
Trong tim tôi người mãi mãi Saigon.
Saigon ơi, Hòn Ngọc Viễn Đông ơi!
Tình tôi cho người muôn đời sắt son.

(Nhớ Saigon tròn 300 tuổi, 1998).

Thoáng Sài Gòn

Nhớ chốn xưa một thời hoa mộng
Tiếng mưa rơi khơi dậy trời mơ
Thoáng Sài Gòn chan chứa vãn thơ
Trời quá khứ tràn đầy tâm tưởng.

Thoáng Sài Gòn cơn mưa bất chợt
Quán cà phê cùng nhìn mưa rơi
Kỷ niệm xưa trăm ngàn mảnh nhớ
Thoáng mơ màng ánh mắt môi cười.

Thoáng Sài Gòn những đêm thao thức
Bên đèn khuya ghép vãn thơ buồn
Nhớ góc phố chờ ai tan học
Ngẩn ngơ nhìn vóc dáng yêu thương.

Thoáng Sài Gòn những chiều hanh nắng
Con đường tình lượn cánh hoa mơ
Giờ trời xanh có còn mây trắng
Chuyện tình xưa còn ai trông chờ?

Thoáng Sài Gòn sân trường đại học
Nụ hôn đầu tha thiết trao nhau
Giờ trường xưa tường cao cản lối
Chôn vùi theo một mối tình sầu.

Thoáng Sài Gòn tháng ngày lưu lạc
Luôn nhớ về khung trời quê hương
Thoáng Sài Gòn trầm tư khắc khoải
Biển nhớ sông thương chảy về nguồn.

2005